

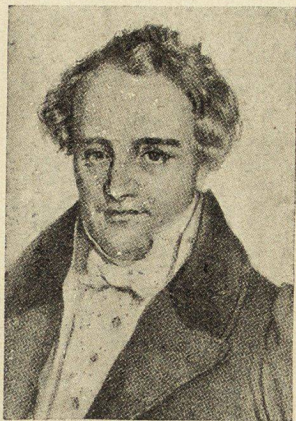
консерватория, пѣла на главнитѣ сцени въ Ромѣния, Италия, Швейцария, Южна Америка главнитѣ роли отъ „Карменъ“ („Скала“ — Милано) „Саломея“, „Манонъ“, „Кавалерия Рустикана“ и пр. Била е и директорка на оперна трупа.

Кройеръ, Теодоръ — Kroyer, Theodor — музикаленъ изследователъ, компонистъ и критикъ, род. 9 септ. 1873 въ Мюнхенъ, училъ тамъ при Зандбергеръ въ университета и при Райнбергеръ въ Музикалната академия, отъ 1907 професоръ въ Хайделбергския университетъ, отъ 1923 — замѣстникъ на Херм. Абертъ въ Лайпцигския. Трудове: „Начало на хроматиката въ италианския мадригалъ“ (1902), „Музиката на ренесанса“, „Диалогъ и ехо въ старата хорова музика“, „Циркумполярната опера“.

„A cappella и concerto“ (1918), „Йозефъ Райнбергеръ“ (1906), „Тренотичното значение на квартата въ мензуралната музика“ (1925), „Валтеръ Курвуазие“ (1928) и др. К. е компониралъ 2 симфонии, камерна музика и др., и е основателъ на Публикациитѣ на стара музика при Нѣмското музикално дружество. Билъ е и нѣколко години музикаленъ критикъ на „Münchener neuste Nachrichten“.

Кройцеръ, Конрадинъ — Kreutzer, Konradin — значителенъ пѣсневъ и оперенъ компонистъ, род. 22 ноемв. 1782 въ Мескирхъ (Баденъ), умр. 14 дек. 1849 въ Рига; училъ отначало теология и при пасторъ Вайнраухъ, следъ смъртъта на баща си се посветява всецѣло на музиката, учи при бележития тогава Албрехтсбергеръ, и започва да пише квартети, клавирна музика, а скоро и опери: „Конрадинъ Швабски“, „Водолазътъ“ (имала значителенъ успѣхъ) (1808), „Йери и Бетелий“ (1810), „Есопъ въ Фригия“. 1821 напушта Виена и предприема концертни пжтувания като пианистъ, а на следната година, следъ успѣха на операта му „Конрадинъ“, се установява въ Щутгардъ и бива назначенъ за придворенъ капелмайсторъ. 1817 го виждаме капелмайсторъ въ Донауешингенъ, а 1822 въ Виена, дето поставя своята „Либуса“, и е капелмайсторъ въ Кертнерторския и Йозефшадтския

театри, после въ Кьолнъ, и пакъ въ Виена (замѣстникъ на Ото Николаи), а между това за кратко време и въ Парижъ, дето поставя комическата си опера „Животворната вода“. Заедно съ дъщеря си Сеси-

Конрадинъ Кройцеръ

лия — една много добра пѣвица — предприема концертни пжтувания изъ Германия, а 1818 се установява въ Рига, дето дъщеря му получила ангажиментъ въ операта. Творбитѣ на К. се отличаватъ съ своята благозвучностъ, мелодическа красота и пѣвучестъ, но сж лишени отъ драматическа сила (оперитѣ). Отъ кржгло 30 опери, които е написалъ — съ най-трайно значение е „Нощенъ лагеръ въ Гранада“ (1834), и до сега влизаща въ репертуара на повечето нѣмски оперни театри. Освенъ опери, компониралъ е и 3 концерта за пиано; камерна музика: трио, клавиръ кварталъ, квинтетъ и септетъ; оратория „Изпращането на Мойсей“. Въ областта на мжжкия кварталъ и хоровата пѣсень К. създава сжщо нѣща ценни, и до днесъ обичани въ Нѣмско, като: „Тебъ искамъ да посветя тѣзи пѣсни“, „Ще мина по вечеря“, „Какво сияе тѣй красиво тамъ на планината“, „Горе стои църквцата“, „Победна вестъ“ и др.